

- 1) Πως βίωσα την καραντίνα, τι έκανα, πως πέρασα
- 2) Τι περιμένα στην Ε' τάξη του σχολείου μας;

1) Η καραντίνα έπεσε λίγο απότομα στη ζωή μου. Όλα κυλούσαν ομαλά, είχαμε κανονίσει να ταξιδέψουμε με πλοίο στην Αλόνησο η οποία βρίσκεται στο Αιγαίο πέλαγος και ανήκει στο νησιωτικό σύμπλεγμα των Σποράδων. Ένα βράδυ ο πατέρας μου παρακολούθησε από ενδιαφέρον και περιέργεια το δελτίο ειδήσεων. Πληροφορήθηκε πως άρχισε μια καινούρια καραντίνα. Με δισταχμό μας ανακοίνωσε τα δυσάρεστα νέα. Στεναχωρηθήκαμε πολύ, μα αλήθεια δε πιστεύαμε πως η καραντίνα θα διαρκέσει για ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Την επόμενη μέρα αλλάξαν - πολλά - ότι θεωρούσαμε εμείς δεδομένο. Τα βράδια τακτοποιούσα χωρίς κανέναν απολύτως λόγο την τσάντα μου, τα πρώτα βιβλία στις 7:00 και από την ώρα που φυσιολογικά θα έπρεπε να διαβάσω ασχολούμουν με ιδιωτικά βιβλία γλώσσας και μαθηματικών. Από τις 11:00 έως τις 3:00 κάναμε μαθήματα στο

Webex αυτό προσωπικά για μένα ήταν
καταπιεστικό. Ήμουν τυχερή επειδή είχα τον
καλύτερο δάσκαλο του σύμπαντος, ότι δεν
καταλαβαίναμε μας το εξηγούσε αρκετές
φορές μέχρι να τον επιβεβαιώσουμε πως
το καταλάβαμε, μας ανέλυε στην ορθογραφία
μια μιά τις λέξεις και εκφράζονταν
εκλεπτυσμένα. Τα απογεύματα έρχαμε
έξω στην αυλή και έπαιζα μαζί με το
αξιοπρόθετο σκυλάκι μου την Χιονούλα,
δύο φίλες μου από το χωριό και την
αδερφή μου. Το παιχνίδι που μας άρεσε
κυρίως ήταν το βόλεϊ και τα μπλάκια.

Στο βόλεϊ το χάρισμα μου είναι να πιάνω
και να ρίχνω σερβίς το ίδιο και με την
μανσέτα. Όταν παίζω μπλάκια έχω την
ταχύτητα και την ακρίβεια που μου χρειάζεται
ταυτόχρονα. Όταν αποχέρετούσα τις φίλες
μου ένιωθα σαν αυτή η ημέρα να
επαναλαμβάνεται, κάθε ημέρα που περνούσε
από την ζωή μου ήταν ίδια χωρίς
ενδιαφέρον, βαρετή εκείνο το διάστημα η
ζωή μου ήταν ανίατη και μονότονη.

Στο μόνο πράγμα που η καραντίνα με
ωρέλησε ήταν ο περισσότερο χρόνος που
είχα για να περιπολήσω τον εαυτό μου.

Εξαιτίας της καραντίνας αλλά και του κορονοϊού
πολλά από τα ονείρα μου τα οποία οχύρωσα
με μεγάλα τείχη σκρεμίστηκαν. Τώρα
αρχίζω ξανά από τα θεμέλια και προσπαθώ
να ανυψώσω ως την κορυφή του μεγάλου
τοιχού. Θα είναι δύσκολο το ξέρω αλλά η
ΐση και ο θεός σε δοκιμάζουν και όσο
πιο δυνατή νιώθεις και όσο προσπαθείς
ανταμείβεται.

2) Καθώς το καλοκαίρι φτάνει στο
τέλος του η ανεμελιά και ξενιασιά μου
αετατρέπονται σε εργασία και υπευθυνότητα.
Καθημερινά τα μέτρα θα χαλαρώνουν
και ο κορονοϊός θα εφάληθει. Τα
μαθήματα θα είναι δύσκολα λογικό γιατί
όσο μεγαλώνεις οι ευθύνες σου αυξάνονται.
Οι ξένες γλώσσες θα είναι δύο Γερμανικά
και Αγγλικά, τα μαθήματα περισσότερα
καθώς θα διδασκόμαστε φυσική στην

οποία χρησιμοποιούμε υλικά περισσότερο
από 3 για να δημιουργήσουμε ένα μείγμα.
Επίσης θα διδάχτούμε και γεωγραφία
στην οποία μαθαίνουμε τις πρωτεύουσες
των νομών και να ξεχωρίζουμε σε πιο
σπύγγαλο ανήκει το κάθε κομμάτι. Δίκαια
θα έχουμε παραπάνο ασκήσεις και μαθήματα
γιατί καθώς μεγαλώνουμε ορμάει και
το μυαλό μας. Θα επιθυμούσα πολύ να
γίνω παραστάτρια, πιστεύω πως μπορώ
γιατί προσπαθώ και όταν προσπαθώ με
όλη μου τη δύναμη ξεπερνάω κάθε όριο.
Πληροφορήθηκα πως η Ε' τάξη θα είναι
η πιο δύσκολη τάξη του δημοτικού το θέτικό είναι πως
δασκαλός μας θα είναι ο Γιώργος
Αθανασιάδης. Οι βαθμοί μου δε θα
εξακολουθούν να είναι με γράμματα
αλλά με αριθμούς αρχίζοντας από το
10 τελειώνοντας στο 0. Παρόλο που κάποτε
θα αποφοιτήσω το Δημοτικό η
στιγμές που θα βιώσω στην Ε' τάξη
θα μου μείνουν ανέλλοιπτες στον χρόνο.
Κάθε μέρα που ξεπρινέει στη ζωή μου

πλησιάζει η αποφοίτηση της Ε' Δημοτικού,
Οι δραστηριότητες θα παραμείνουν ίδιες.
Ελπίζω η τάξη μας να είναι ευρύχωρη,
τα θρανία και οι καρέκλες να είναι καθαρά
και το πιο σημαντικό εύχομαι να παραμείνει
η τάξη μας ολοκληρωμένη.

Σημείωση

Φοβόμαι έκφραση, σύνθεση και παραγωγή λέξεων.

καλό
καθαρό
κύριε
αγκη!

με αγάπη
Φιλίππος
Αεροδρόμια 5ης

ΚΑΛΟ

ΚΑΛΟ ΚΑΙΡΟ
ΚΥΡΙΕ ΑΛΚΗ!

ΣΑΡΡΗ
ΣΤΑΜΑΤΑ